

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
недеља, 18. новембар 2018.

ПАРИСКО КУКАВИЧЈЕ ЈАЈЕ И СРПСКА „ОБЉУБА“

У част стогодишњице од Великог рата у почасном реду, испред Тријумфалне капије – без обзира на повремене сукобе кроз историју – седели су они који су се увек мирили – када се на православне ударало?! Једини реметилачки фактор тога низа био је – „оправдано“ – руски председник Путин! А шок због изостанка почаст Србији на овој својеврсној „војној вежби“ – последица је нашег умишљаја да смо доприносећи њиховим тренутним интересима – задобили њихову вечну љубав...

На обележавању 100-годишњице победе у Првом светском рату, 11. новембра 2018. Француска је „развила“ распоред државних застава, државника и оних који то нису – показујући слику новог груписања, нових-старих савезника, који јуришају у нове „битке“?! Протокол овога „театра“ исписан западњачком руком у Паризу, измешао је, па нанизао, у почасну централну ложу – раме уз раме, окупаторе и ослободиоце – једино за Србију не би места међу почасткованима?!

Данашњу Србију, рањену – њиховим и шиптарским плотунима – позвали су у Париз – не да јој укажу заслужену почаст за жртву и допринос победи у Великом рату, него да је – на брисаном простору, пред очима целог света – понизе и победе?! Е, може ли поганије од овога, па ако је и од вас – тешко да може?!

У ћошак, далеко од свечане централне ложе и фокуса камера – сместили су Александра Вучића, председника Србије – победнице и савезнице из Првог светског рата – из којег је изашла са 1.300.000 мртвих – изгубила трећину свога становништва и на трон слободе приложила половину својих војно способних мушкараца?! У односу на број становника – дала је највећи допринос у том крвавом рату против два окупациона царства!

Почасни ред испред Тријумфалне капије – имао је само један „реметилачки“ фактор западњачке хармоније – руског председника Путина – што је, овоме „театру“, давало акценат страшног лицемерја, а и – слику немоћи жељене „драматургије“ – париских протокола! Боже драги...?! Нема те медицине која њима може помоћи! Једини лек за њих је – терапија силе?!

На овој церемонији, која је прокоцкала шансу да се назове свечаност – Француска држава је – својеврсном „оригиналношћу“ – уписала себе у историју. Мало ли је – за једног председника једне државе у једном тренутку – ући у историју?! Е, Француска и председник јој Макрон – заједно су себи загарантовали место у незабораву?! У строго дефинисана правила, по којима се организују овакви скупови, а што се зове државним протоколом – Француска је Србији спаковала „кукавичје јаје“, звано – „Косова“ и Хашим Тачи?! И, уместо за победницу и савезницу Србију – Француска се одлучила за дубоки наклон вођи терориста који су окупирали српски КосМет и – на централно место централне бине – тачно иза леђа председника Русије Владимира Путина – поставила Хашима Тачија, да му дува у потиљак и – саватава га – за „селфи“?!

Почасно место за Путина – а међу њима – више је личило на преседан, и то само због немања петље да се Русија „баца“ по ћошковима! Зато су јој у ћошак бацили Србију, којој она стоји у заштити! Уз овај „оправдани“ изузетак око Русије – на централној бини у првом реду, нанизани једни уз друге – без обзира на повремене сукобе кроз историју – седели су они који су се увек мирили када се – на православне ударало?! Нема тога нашега савезништва с њима, ни у малим ни у великим биткама, које ће нас „искупити“ пред њиховом неутољивом жеђи да нестанемо, бачени под њихову чизму! Када се све ово мало темељније, и са друге стране, осмотри, наметне се питање: има ли више части од овог њиховог пркоса према нама таквих кави јесу – и већег самонеповтовања од тога да се буде у њиховој милости и заједно с њима?!

Овде осећам потребу да кажем – хвала неизмерно – свим часним појединцима Французима! Свима – од великог добротвора Арно Гујона, па до оних који су ово осудили као сраман чин њихове државе, попут Марин ле Пен и Пјера Тренијеа, прауника француског генерала из Првог светског рата Шарла Тренијеа, који је са нашим Гвозденим пуком учествовао у ослобођењу српских градова! Хвала, заувек! Хвала и оним незнатим Французима од којих Гујон скупља материјалну помоћ и доноси косметским Србима који преживљавају у гету под шиптарском окупацијом! Хвала и њиховим часним незнатцима који мисле исто оно што је рекла и Марин и што је, у свом писму француском председнику Макрону написао Треније! Неизмерно хвала!!!

Али... – колико снаге треба – и да ли уопште треба – да се затварају очи пред Француском – сатканом од оних других „појединаца“ – и срамних дела им према Србима?!

Кад је већ реч о одавању почести победницима у Великом рату – јесу ли и ове почести за терористу Тачија и „Косова“ – награда француске државе Шиптарима, због српске голготе преласка преко Албаније у зиму 1915. године, где је 250.000 измучених, болесних и гладних Срба – које су зверски черечили Шиптари – оставило своје кости?!

Након што се Никола Пашић за помоћ обратио Русији, јануара 1916. године, свети руски цар Николај II је запретио Француској и Британији да ће изаћи из савеза са њима, ако не помогну Србима, извуку их из Албаније и пребаце на Крф! Тек након овога, Француска почиње да помаже Србе и да их бродовима своје морнарице извлачи из – тек додељене, младе и – зверски настројене шиптарске државе – Албаније!

Оно о чему се данас у Србији ретко где може чути, јесте права истина о француској „помоћи“! Након завршетка Великог рата, Француска је пресавила табак, пописала сву своју „помоћ“ коју нам је „дала“ – од чауре до пертле – и испоставила нам рачуницу од – милијарду и 162 милиона франака и то – у злату?! Ту јој је на списку била и она „помоћ“ коју нам је слала у неодговарајућој муницији за оружје – како се не би могло употребити?! Нема шта све није Француска предузимала не би ли наплатила своју „помоћ“ – коју је преиначила у ратни дуг! Хрвате је помагала у свакој покварености према Србима – а можете мислити колико Хрвати могу бити покварени?! Помагала је и све друге који су били против Срба, блокирала све потезе краља Александра Карађорђевића, за које је проценила да су нам од користи?! Све могуће судске поступке против нас је водила до 1929. – кад јој је Међународни суд у Хагу, коначно, усвојио захтев о „ратном дугу“!

Данас, након што Албанцима – тукући НАТО-бомбама по Србији – од отетога српскога КосМета праве другу млађахну такозвану државу „Косова“ – у знак непријатељства према Србима и знак пријатељства према српским непријатељима – Тачија су посадили испред Тријумфалне капије, а „Косова“ заставу да вијори у катедрали

Нотр Дам?! Ја очекујем да сад, 28. новембра, када Шиптари ударе у славље Дана албанске заставе (а запретили су и да ће на тај дан прогласити војску „Косова“) – цео окупирани КосМет буде равноправно притиснут шаренилом шиптарских и француских застава! То је најмање што би, у овом кратком року, могли учинити у знак захвалности Паризу! Мало је времена, иначе – „пукнули“ би они и бронзаног Макрона у натприродној величини – тик уз Клинтон! Е, то је слика пријатеља на окупу – окупиране туђе државе?!

У мозак су нам убацили и „мантру“ – да су се, због мека срца, око нас истрошили и у недавној „ратној помоћи“ у НАТО-бомбама по Србији и Србима?! То њихово „жртвовање“ за наше добро – и добро демократије изнад свега – опет су, не трепнувши, претворили у „ратни дуг“?! Овај пут се не наплаћују у злату, него у ономе што нема цену – светим српским КосМетом се наплаћују?!

Колико ли је – од Првог светског рата, па све до овог најновијег „солунског“ фронта под Тријумфалном капијом – „појединаца“ који чине француску државу – стало иза срамних и дубоко непријатељских дела према српскоме народу?! Могу ли часни појединци – и колико – против ових „појединаца“ који се зову – држава Француска?!

Сећамо ли се како је код њих, пре годину дана, прошла наша потерница за вођом терористичке ОВК Рамушем Харадинајем, који је још и књигу написао и хвалио се својим личним зверствима и зверствима осталих шиптарских терориста над косметским Србима?! Привели су га, тетошили, правили од њега звезду, дизали му рејтинг медијском пропагандом да би што боље прошао на шиптарским изборима на „Косова“ – јер су баш њега планирали да им буде премијер и – авионом га спустили у Приштину?! Толико је Француска ценила српску државу и српске жртве?!

Сетимо се и „појединца“ Бернара Кушнера, лекара, три пута министра здравља, шефа дипломатије Француске и једног од оснивача НВО Лекари без граница, кога су одмах, након агресије НАТО-а на Србију '99. поставили за шефа цивилне мисије УН на КосМету! Мора се признати, да – барем што се тиче ове му задаће, то је био – прави човек на правом месту! Све „жуте куће“ у којима су, заједно са Шиптарима, комадали Србе и распродавали их у органима – пропрао је, поспремио за „хирурзима“ и приметну трагове у те две године службовања?! Кад се једном поново појавио као почасни гост у Приштини – на новинарско питање о „жутим кућама“ – као звер искежен – саркастично се насмејао?!

Паде ми на памет и „велики“ интелектуалац Бернар Анри-Леви, кога смо, још и 90-тих позвали у Београд – да се пред њим исплачемо – на изложби о геноциду над Србима, на којој је – презирући наше мученике – окретао главу! Колико је био „потресен“ тим сценама, доказао је по повратку у Париз, описујући нас као нацисте и кољаче – и здушно се залажући за НАТО-агресију на нашу земљу?!

И, на крају – далеко је ово од трактата о односу Француске према Србима, али – руку на срце, није ни ђаво црн колико се каже! Има болесног „црнила“ и на нашој страни, које би под хитно – отварањем очију и дозивањем у памет – требало лечити?! Наравно да Француска, као тврдокорна католичка држава, никада није патила од љубави за православним Србима! То што јој је понекад пријало да један бројчано мали, а храбри народ, гине на истој страни у рату на којој је и она – логика је тренутног њеног интереса – којег смо ми – умишљајем – претворили у вечну љубав?! И, као напаст – раширених руку, затворених очију, зајапурени – натисли се у обљубу Француске?! Ја апелујем да се – са овим својеврсним „породичним злостављањем“ нежељених загрљаја љубави, сачекуша, наскакивања на Француску, и цео Запад – већ једном – ако Бога знате – прекине?! Ма, иако су они – ова вековна „силовања“ с наше стране – не заслужују?!